

РЕШЕНИЕ

Номер 77

29.10.2020 г.

Град Кюстендил

В ИМЕТО НА НАРОДА

Окръжен съд – Кюстендил

На 22.10.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател: Йоланда М. Цекова

Членове: Калин К. Василев
Надя С. Георгиева

Секретар: Милена М. Спасова Янкова

Прокурор: Валери Дончов Пенков (ОП-Кюстендил)

като разгледа докладваното от Йоланда М. Цекова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20201500600446 по описа за 2020 година

Производството по делото е по глава XXI НПК. Образувано е по ВЪЗВИВНА ЖАЛБА на подсъдимия В. Д. В. , ЕГН *****, от г.Кюстендил, подадена чрез защитника му адв.М.М. срещу Присъда № 20/20.05.2020 г. на КнРС, постановена по НОХД № 1376/2019 г. по описа на този съд, с която е признат за виновен в извършването на престъпления по чл.325 ал.1 във вр. с чл.26 ал.1 НК и по чл.144 а ал.1 НК и при усл.на чл.54 НК и чл.23 ал.1 НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, чието изтърпяване е отложено за изпитателен срок от 4 години. Релевирани са оплаквания за неправилност, необоснованост на присъдата и постановяването ѝ при неизяснени факти и обстоятелства поради неправилно кредитиране на свидетелските показания на служителите от “Кауфланд“. Моли се за отмяна на осъдителната присъда и постановяване на оправдателна присъда. Доказателствени искания не са направени.

Становището на КнОП е за потвърждаване на присъдата като правилна и законосъобразна.

Защитникът на подсъдимия В.В. – адв.М.М. моли за отмяна на присъдата досежно признаването му за виновен по двете обвинения и в частта ѝ по приложението на чл.67 ал.2 НК.

Подсъдимият В.В. изрази съгласие със заявеното от защитника му и поиска в последната си дума да бъде оправдан, като мисли, че е невинен.

КнОС, след запознаване с доводите и възраженията на страните и с материалите по делото, в рамките на визираните му от чл.313 и сл.НПК процесуални правомощия, намери

постановената присъда за незаконосъобразна като постановена при допуснати съществени нарушения на процесуални правила, визирани в чл.107 ал.5 НПК, чл.301 ал.2 във предл.I-во НПК и чл.305 ал. 3 НПК, формиращи абсолютните отменителни основания на чл.348 ал. 3 т. 1 и т. 2 предл.I-во НПК- липса на приета от съда фактическа обстановка, необсъждане на доказателствата и непълнота на мотивите относно обстоятелствата по чл.301 ал.2 предл.I НПК, което се приравнява на пълна липса на изискуемите се в съответствие с чл.305 ал.3 НПК мотиви на присъдата. Ето защо на основание чл.335 ал.2 НПК тази присъда следва да се отмени изцяло и делото да се върне за ново разглеждане от друг съдебен състав на същия съд, без въззивният съд да се произнася по съществото на обвинението. И това е така, защото при липса на мотиви в съдебния акт на I-инстанционния съд въззивният съд е лишен от всякаква възможност да провери правилността на проверяваната присъда, понеже в нея липсва най-напред описание на възприетата от съда фактическа обстановка, а след това – и анализ на доказателствата и изложени правни съображения за постановения правен резултат – както по отношение обективната и субективна съставомерност на всяко едно от двете обвинения, така и по отношение на наложените наказания на подсъдимия. Съображенията за това са следните:

С обжалваната присъда подсъдимия В.В. е признат за виновен в извършването на две престъпления:

= по чл.325 ал.1 във вр. с чл.26 ал.1 НК, извършено в периода от 29.03.2019 г. до 28.06.2019 г. в района на и около магазин“Кауфланд“ в гр.Кюстендил, за това, че е извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото , обособени в 4 отделни деяния: *на 29.03.2019 г.* - буйствал, държал се агресивно, нанесъл удар с крак на управителя Л.С.Х. и опитал да го удари с ръка, както и П.И.Б.; *на 12.04.2019 г.* - буйствал, държал се агресивно, хванал яката на върхната дреха, с която бил облечен Л.С.Х., дърпал и блъскал същия, обърнал пейка в тревната площ; *на 26.04.2019 г.* - буйствал, държал се агресивно, умишлено блъснал с велосипед М.Е.Й., блъснал с ръка Л.С.Х.; *на 28.06.2019 г.* - държал се агресивно,управлявайки велосипед се насочил, ускорявайки скоростта на движение на велосипеда към Е.К.Е. и спрял рязко на метър от нея, преди да я блъсне, с което я уплашил. 3

За това продължавано престъпление на осн.чл.54 НК му е наложено наказание“лишаване от свобода“ за срок от 1 година, чието изпълнение на осн.чл.66 ал.1 НК е отложено за изпитателен срок от 4 години и е постановено на осн.чл.67 ал.2 НК изпълнението на възпитателните грижи по време на изпитателния срок да се извърши от районния инспектор към РУ - Кюстендил.

= по чл.144 а ал.1 НК – извършено в периода от 26.02.2019 г. до 29.07.2019 г., за това, че системно е следил Е.К.Е., от гр. Кюстендил, ежедневно я причаквал в района на магазин“Кауфланд“клон Кюстендил преди и след започване на смяната й, по време на почивки в работното й време, причаквал я пред дома й и я преследвал с колелото си по

улиците на гр. Кюстендил и ѝ показвал с поведението си, че е наблюдавана от него, опитвал се да предизвика нежелана от нея вербална комуникация помежду им и това би могло да възбуди у Е.Е. страх за живота и здравето ѝ, като извършеното не съставлява по-тежко престъпление.

За това престъпление му е наложено на осн.чл.54 НК „лишаване от свобода“ за срок от 10 месеца, чието изпълнение на осн.чл.66 ал.1 НК е отложено за изпитателен срок от 3 години и е постановено на осн.чл.67 ал.2 НК изпълнението на възпитателните грижи по време на изпитателния срок да се извърши от районния инспектор към РУ-Кюстендил.

На осн.чл.23 ал.1 НК е определено с присъдата най-тежкото общо наказание измежду двете наложени на Василев наказания, а именно „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, чието изпълнение на осн.чл.66 ал.1 НК е отложено за изпитателен срок от 4 години и е постановено на осн.чл.67 ал.2 НК изпълнението на възпитателни грижи по време на изпитателния срок да се извърши от районния инспектор към РУ-Кюстендил. По местоживееене на подсъдимия. Постановено е с присъдата унищожаване на веществените доказателства – 2 бр.компакт дискове след влизането ѝ в сила и подсъдимия е осъден да заплати разноските по делото в размер на 509,66 лв.

Този правен резултат е постановен при липса в мотивите на присъдата на възприета от I-инстанционния съд фактическа обстановка. На л.58-гръб от делото на КнРС, *абзац II*, е записано: „Въз основа на събраните в наказателното производство доказателства ,преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът намира за установена следната фактическа“. *В следващия абзац III* на същата страница е записано дословно: „Съдът установи горната фактическа обстановка от показанията на разпитаните по делото свидетели“ и са посочени имената на свидетелите. *Абзац IV* се състои от едно изречение, че „съдът кредитира и писмените доказателства по делото, надлежно приобщени по реда на чл.283 НПК“. Съдържанието на следващия абзац е, че „дадените от тях показания очертават времето , мястото и начина на осъществения престъпен състав на престъпление по чл.325 ал.1 вр. с чл.26 ал.1 НК, както и престъплението по чл.144 а ал.1 НК, за извършването на които деяния подсъдимия Василев е предаден на съд“. *Абзац V* е със съдържание, че „при така описаната фактическа обстановка и доказателства“ бил а установена обективна и субективна съставомерност на двете обвинения.

От така изложеното е безспорно установено липса в мотивите на присъдата на каквато и да е фактическа обстановка, като в абзац II на стр.58-гръб дори не е написана и думата „обстановка“, изречението приключва с думата „фактическа“. Въпреки записаното в абзац V, че „при така описаната фактическа обстановка“ е установена съставомерността на двете обвинения е видно, че фактическа обстановка изобщо не е описана в мотивите на проверяваната присъда. Липсата на фактическа обстановка лишава въззивния съд от възможността да провери правилността на възприетото от съда от фактическа страна – т.е. какви обстоятелства е приел за установени, за да провери по-нататък правилността на

формираните от нея правни изводи.

Освен пълна липса на възприета от съда фактическа обстановка е налице и пълна липса на обсъждане на доказателствата. Както е видно от горепосочените цитати от мотивите на присъдата, идентифицирани са само гласните доказателства и е посочено, че те напълно кореспондират помежду си и в по-следващия абзац – че очертават, времето, мястото и начина на извършване на престъпленията. При липса на противоречие между доказателствата съдът не е длъжен подробно да ги анализира, но е длъжен поне да посочи какво е съотношението им с другите видове кредитирани доказателства, в частност писмените такива. Липсва идентифициране на писмените доказателства и съображения защо съдът ги кредитира. Т.е. налице е само едно маркиране на отделните групи доказателства, но те не са обсъдени изобщо – нито поотделно, нито в тяхната съвкупност, в съответствие с изискването на чл.305 ал.3 НПК.

Следва да се посочи, в изпълнение на служебното начало в наказателния процес, относно свидетелските показания, че дадените такива в съдебното производство са доста по-кратки от показанията им в досъдебното производство, което обуславя приложение на хипотезата на чл.281 ал.1 т.2 предл.ІІ-ро НПК, но тази процесуална възможност не е приложена от решаващия съд.

По-нататък, при описание на обективната и субективната страна на двете престъпления/на л.58-гръб и на л.59 от делото на КнРС/І-инстанционният съд дословно е записал диспозитива на присъдата относно двете обвинения. А относно субективната страна и на двете престъпления /в абзац ІІІ от л.59/ е записано на 4 реда, че „подсъдимият е действал умишлено – с целени, последователни и осъзнати действия, в резултат на което са настъпили и общественноопасните последици“ и че той „е съзнавал общественноопасния характер на деянията си, предвиждал и е искал настъпването на общественноопасните последици“. Това е целият правен анализ на престъпленията при положение, че престъплението по чл.325 ал.1 НК е продължавано и обособено с извършването на 4 отделни деяния. А правният анализ на обективна съставомерност на престъплението по чл.144 а ал.1 НК изисква обсъждане не само на обективно извършените от опдсъдимия действия по заплашването, но и дали те са били в състояние да възбудят основателен страх за живота и здравето на заплашвания. Следователно са различни действията, извършени от подсъдимия по двете престъпления, което не е отчетено от І-инстанционния съд.

Отделно от изложеното липсват и правни съображения, въпреки формалното посочване, че наказанията са определени при условията на чл.54 НК кои обстоятелства се приемат за смекчаващи и кои са отегчаващи вината и как е определен размера на наложеното наказание за всяко от тях. Не е посочен изобщо правния статус на подсъдимия при определяне на наказанията му, респ. липсват съображения за приложението на чл.66 ал.1 НК и за двете наказания.

А относно приложението на чл.67 ал.2 НПК , поради липса на закон за прилагането на

тази разпоредба/което е разписано в последната алинея на чл.67 НК/, е неясно какви точно възпитателни грижи трябва да осъществява инспектора от РУ. По-ефективна би била разпоредбата на чл.67 ал.3 НК – налагане на пробационна мярка през изпитателния срок/ и то само за 3 години от него, предвид фиксирания в НК максимален срок на пробационните мерки/. Но поради липса на забрана за влошаване положението на подсъдимия , обусловено от липса на протест, разп.на чл.67 ал.3 НК не би могла да се приложи при новото разглеждане на делото.

Изложеното не дава възможност и на проверяващата съдебна инстанция и на страните по делото да установят действителната автентична воля на първостепенния съдебен състав досежно възприетата фактическа обстановка и изведени от нея правни изводи, а на подсъдимия – да упражни правото си на защита в пълен обем (в тази насока вж. Р 12-85-ОСНК, Р 35-89-ВК, Р 145-92-I, Р 39-98-II, Р 632-01-III и др.). Липсва, следователно, годеен съдебен акт и това е абсолютно основание за отмяна на постановената първоинстанционна присъда .

Правото на съда да взема решението си по вътрешно убеждение действително е суверенно, но подлежи на контрол, като вид логическа дейност, която следва да се основава на обективно, пълно и всестранно изследване на всички обстоятелства по делото. Необходимостта от аналитична оценка на доказателствения материал и от излагане на изрични съображения по въпросите, посочени в [чл. 301 от НПК](#), е свързана с възможността да бъде извършена проверка за наличието или липсата на логически грешки при осъществяването на дейността по решаване на делото.

Съгласно разпоредбите на [чл. 14, ал.1](#), [чл. 107](#), [чл. 301](#) и [чл. 305, ал.3 от НПК](#) съдът е длъжен, след като направи внимателна проверка на всички събрани доказателства, да вземе решение по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото като се ръководи от закона. Съдът е задължен да посочи в мотивите си кои обстоятелства счита за безспорно установени и въз основа на какви доказателствени материали, събрани и проверени посредством допустимите по НПК доказателствени средства, и какви са правните съображения за взетото решение. Съдът следва да се мотивира на кои доказателства дава вяра и на кои не и поради каква причина, а при противоречия между доказателствените материали да изложи съображения защо едни от тях се приемат, а други се отхвърлят. Съдът не може да игнорира /да не обсъжда/ едно или друго доказателствено средство /вкл. обясненията на подсъдимия/, едно или друго възражение на страните. Неизпълнението на това задължение на съда винаги съставлява съществено нарушение на процесуалните правила и прави мотивите формални и декларативни. Нарушение на процесуалните правила е не само пълната липса на мотиви, но и липсата на такава част от тях, която се отнася до основните въпроси, на които трябва да се отговори с присъдата относно правнорелевантни факти, които следва да се вземат предвид при формиране на окончателната воля на съда. При всяко положение обаче следва да се мотивира така, че да позволи на горната инстанция да проследи логиката на вътрешното му

убеждение, израз на което е постановената присъда.

Констатираните пороци на проверяваната присъда формират абсолютното отменително основание на чл.348 ал.3 т.2 предл.І-во НПК. Същественото процесуално нарушение по смисъла на [чл. 348, ал. 3, т. 2, пр. 1 от НПК](#) е налице тогава, когато обективно мотиви към постановения акт не са изготвени, когато съображенията на съда страдат от съществени непълноти, както и когато същите са до такава степен непълни, че не може да бъде изведен извод въз основа на какви доказателства и доказателствени средства е формирано вътрешното убеждение на съда, за да бъде постановен съответният акт.

А това автоматически рефлектира върху правата на страните, в случая на подсъдимия – да разбере за извършването на какви точно престъпления е осъден и какви са основанията на съда за това, което пък обуславя и наличие на отменителното основание на чл.348 ал.3 т.1 НПК. Непълнотата на мотивите без съмнение не позволява да бъде разчетена съдебната воля по такъв начин, че страните в процеса да могат да я разберат и адекватно да защитят правата си. Практиката на върховната съдебна инстанция е константна, че непълнотата в мотивите до степен на липсата им всякога съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, в частност на процесуалното право на страните за пълноценно участие в процеса. Това тяхно право е сериозно засегнато, тъй като те не могат да разберат ясно и точно какво се приема от решаващия съд и оттам - да изградят адекватна процесуална позиция.

С оглед на изложеното по-горе, настоящата инстанция приема, че са налице съществени процесуални нарушения по смисъла на [чл. 348, ал. 3, т.1](#) и [т. 2, пр.І от НПК](#), които са основание за отмяна на постановения съдебен акт поради липса на мотиви, които да обосноват произнасянето му, което от своя страна е довело и до ограничаване процесуалните права на подсъдимия и защитника му. Същите не могат да бъдат отстранени от настоящата инстанция и налагат разглеждането на делото отново от първата инстанция.

Поради посоченото отменително основание въззивният съд не е в състояние да даде отговори на поставените в жалбите въпроси и възражения, поради невъзможността да бъде установена волята /съображенията и изводите/ на решаващия първоинстанционен съд и отговор на тези въпроси следва да даде І-инстанционния съд при новото разглеждане на делото.

При новото разглеждане на делото, при провеждане на съдебното следствие ,съдът следва внимателно да съпостави свидетелските показания от ДП и от СП и при констатирана непълнота в СП, респ. противоречие, да приложи процесуалните способности на чл.281 НПК, което в съдебното следствие, предхождащо проверяваната присъда, не е сторено. І-инстанционният съд следва в мотивите на присъдата си да посочи какви фактически обстоятелства приема за установени, както и да извърши пълен доказателствен анализ съгласно чл.305 ал.3 НПК и въз основа на това да формира правните си изводи относно

съставомерността на обвинението за всяко престъпление поотделно, както и да изложи съображения за вида и размера на налаганите наказания при евентуална осъдителна присъда.

С така посочените пропуски съдът изобщо не е изпълнил задължението си по чл.301 ал.2 предл.І НПК, тъй като въпросите по чл.301 ал.1 НПК трябва да се обсъдят за всяко престъпление поотделно.

Отделно от гореизложеното, при служебната проверка на присъдата относно спазване на процесуалните норми на НПК въззивният съд приема, че практически липсва проведено в необходимия процесуален обем разпоредително заседание. Видно е от отразеното в протокола за проведеното на 8.11.2019 г. разпоредително заседание/ *на л.18 от делото на КнРС*/, че цялостно становище по въпросите на чл.248 ал.1 НПК е взел само прокурорът. Защитата на подсъдимия е взела отношение само относно мярката му за неотклонение – т.3е. по т.6 на чл.248 ал.1 НПК, без изобщо да изрази становище по всички останали въпроси на чл.248 ал.1 НПК. Според съдържанието на съдебния протокол липсва и становище на съда по въпросите на чл.248 ал.1 НПК, съгласно чл.248 ал.5 т.4 НПК, тъй като едва след изразеното становище, дори и при липса на предпоставки за връщане на делото, следва да обяви насрочване на делото съгласно чл.248 ал.5 т.4 НПК. Това налага новото разглеждане на делото да започне от стадия на разпоредителното заседание.

Предвид гореизложеното и на осн.чл.335 ал.2 във вр. с чл. 348 ал.3 т.1 и т.2 предл.І НПК, Кюстендилският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Присъда № 20/20.05.2020 г. на КнРС, постановена по НОХД № 1376/2019 г. по описа на съда **и връща делото за ново разглеждане** от друг състав на същия съд от стадия на разпоредително заседание.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____